

01
februar 2016

Aktive Seniorer

Roskilde Domkirke
er verdensarv

14

Familiekronike

Fotografdynastiet Lund – og spejlet, der husker gennem 100 år.

04

Senior i hverdagen

Seniorer både viser og skaber livskraft, gennem frivilligt arbejde.

07

Seniorstævne

Sol, sommer, seniorer, Sundvolden. Ingen sommer uden seniorstævne.

08

Aktive Seniorer
Nr. 1 – Februar 2016
6. årgang

AKTIVE SENIORER

Udgives af Foreningen for Danske Adventistseniører. I 2016 sendes det til alle medlemmer i Adventistkirken, Danmark, der er fyldt 60 år. Det sker uden beregning, men da udgifterne til tryk og porto stadig er stigende, vil enhver gave – stor eller lille – til bladet og til foreningens arbejde blive modtaget med tak. Gavebeløb kan indbetales på foreningens konto i Danske Bank – reg. Nr. 1551 konto nr. 0006902154. Ønsker man fradragsret for gavebeløb skal man i stedet indbetale direkte til Adventistkirken og øremærke indbetalingen til »Seniorarbejdet«.

Foreningen optager gerne medlemmer i lande udenfor Danmark. Disse vil få Aktive Seniorer tilsendt som pdf-fil via e-mail. Henvendelse om dette bedes rettet til walder@hafnet.dk

Redaktion:

Walder Hartmann (ansvh.) – tlf. 7589
5619/2992 8876 – walder@hafnet.dk,
Birthe Bayer og Harry Sættem

Layout: Bohsen – grafik & medier

Tryk: Øko-tryk

Forside illustration: Roskilde Domkirke – maleri af Jørgen Roed – hænger på Aros, Aarhus Kunstmuseum. Domkirken er målet for Seniorforeningens forårsudflugt i april måned.

Deadline for stof til næste blad:
1. april 2016

ISSN: 2244-9930

FORENINGEN FOR DANSKE ADVENTISTSENIØRER

Formand: Bent Nielsen; **Næstformand og redaktør:** Walder Hartmann; **Kasserer:** Doris Jørgensen; **Sekretær:** Birthe Bayer; Lehnart Falk, Harry Sættem, Hanne Schantz, Bent Marcussen, Henrik Jørgensen.

FORENINGEN FOR DANSKE
ADVENTISTSENIØRER

Leder:

Formandens hilsen:

Kære venner.

En hilsen med ønsket om en god fremtid og et rigt og værdifuldt liv.

Vi lever i en verden, der har glemt Guds rige velsignelser, og hvor Gud ofte får skyld for alt det onde, der sker i verden i dag.

Har vi glemt den onde, som står bag alt det forfærdelige? Der er strid mellem Satan og Jesus. Du ved hvor det onde kommer fra, og hvor det gode kommer fra. Satan ødelagde Guds plan med denne jord.

Eva og Adam blev narret til at synde, derfor har vi kaos i verden i dag, som vi har haft det, siden det første ægtepar var ulydig mod Gud.

- Gud har noget bedre til os, hvis vi blot vil tage imod det.
- Gud har ikke glemt sin plan med mennesket.
- Gud er kærlighed.
- Gud er evig, og derfor er kærligheden også evig.
- Gud er tilgivende og har et nyt liv til os på den anden side af døden.
- Gud er parat til at velsigne vort liv.
- Gud har lovet os kraft til at leve et liv med ham.

Kan vi sige det samme som Paulus i Gal. 2,20: »Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, og mit liv her på jorden, lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig«.

Kan vi genkende det i vort liv? Det er det kristne liv, at tro, at adlyde og tage imod Guds nåde til at leve dette.

Jesus forlod sin himmelske bolig med alt dens pragt. Han kom ned til os Han kom til en verden fyldt med synd og alt hvad det indbefatter. Jesus kom for at vise Guds karakter, hans kærlighed, hans frelses plan. Jesus kom for at frelse os, selv om det krævede hans død.

Dette viser hele Guddommens kærlighed til os.

Hvordan kan vi fortælle en verden om den Gud der elsker os?

Et evigt liv ligger foran os, Vi har lov til at glæde os over det hver dag.

Må Gud bevare os i troen, og lade Gud velsigne vort liv. ♦

Bent Nielsen
Formand

MED FREMTIDEN FOR ØJE

En vis mand besøgte en dag en meget rig og meget nærig mand for at bede ham om hjælp.

Vil du give et bidrag til at hjælpe en familie, der har det meget svært? De mangler både mad og medicin, og hvis du vil give lidt af din overflod, ville det være dem en meget stor hjælp.

– Hvorfor skulle jeg bryde mig om dem? Svarede den rige mand. Jeg har slidt hårdt for min formue, og jeg har slet ikke lyst til at give den bort.

Den vise mand bad da om et spejl. Da han fik spejlet, holdt han det op foran den rige mand og bad ham om at beskrive, hvad det var, han så.

– Sådant et dumt spørgsmål, fnøs manden. Jeg ser selvfølgelig mig selv.

Den vise mand bad da sin vært om at gå hen til vinduet og beskrive, hvad det var, han så der.

– Jeg ser børn, der leger, en kvinde, der er på vej hjem efter at have handlet mad, og en gammel mand, der er på vej til at krydse gaden, svarede manden utålmodigt. Hvorfor spørger du mig om alt dette?

– Både spejlet og vinduet består af glas, forklarede den vise mand. Men spejlets bagside er dækket med et tyndt lag sølv. Det er sølvet i spejlet, der gør, at du kun ser dit eget spejlbillede. På samme måde kan sølvet i dit eget liv gøre dig blind for alle, med undtagelse af dig selv.

En moderne version af Jesu lignelse – Luk 12,13-21

Der fulgte i kølvandet på, at Jesus sagde nej. Jesus afviste at skifte mellem de to brødre i arvesagen, som egentlig på mange måder ligner os så meget. Vi går også op i at vinde arven og sikre fremtiden.

I vores del af verden, har vi, ligesom den rige mand i lignelsen, i den grad sat fokus på ressourcer, så enhver udenforstående må tro, vi har gjort disse ressourcer til livet selv – og det uanset om det gælder materielle midler, evner eller tid. Hvem kan ikke genkende sig selv – eller en nabo – i udtrykket: Du har meget gods liggende, nok for mange år; slå dig til ro...

Jesus holder et spejl op foran denne mand – og for alle os andre, der kender den lænke, han var bundet af. Et spejl, som vi kan se os selv i og blive klogere på tilværelsen, og hvad det hele drejer sig om. Blive klogere på, hvad det vil sige at leve med fremtiden for øje. Jeg plejede at læse lignelsen om den rige bonde – eller *the rich fool*, som engelske bibeloversættelser kalder ham og tænke: Manden havde glemt, at han skulle dø, men det modsatte var nok tilfældet: Han havde glemt at leve. Han vidste meget om at eje, men meget lidt om at være. Det er

let at give afkald på noget, der er helt uden for vor egen rækkevidde, men at give afkald på det, der er inden for rækkevidde, kan være utrolig vanskeligt.

Luk 12 er en lektion i praktisk gudstro

En lektion, der fortæller os, at vi er aldrig alene. Gud er der hele tiden, men han respekterer vor frie vilje i den grad, at han aldrig overstyrer os. Han ser alt og han ved alt, men han griber ikke ind hver gang vi foretager et forkert træk i livets spil. Egentlig vil vi vel heller ikke det, men det kræver en hårfin balance både for os, men også for Gud.

Det moderne menneske har egentlig gang på gang bedt Gud om at blande sig udenom. Når det gælder køn og ægteskab, har man fortalt ham, at han er for gammeldags. Når det gælder spørgsmål om moral og samvittighedsfrihed, har man underkastet ham de verdslige myndigheder. Og når det gælder omsorgen for næsten, så siger man til Gud, at enhver er sin egen lykkes smed.

Det fine ved Gud er, at han holder øje med os alligevel. Han er den som ser alt og registrerer alt, men han griber ikke ind, før vi giver plads til ham. ♦

Waldar Hartman
Redaktør

FOTOGRAFDYNASTIET LUND

— OG SPEJLET, DER HUSKER

Vi havde fået en invitation til at komme i Kulturhuset i Grindsted torsdag den 26. november til reception i forbindelse med præsentationen af Jeremy Watts bog om ”fotografdynastiet Lund i 100 år“ – og sagt: ”Ja tak, vi kommer!”

Nu ved jeg ikke, hvilke billeder du har af Grindsted; men kan det være svært at orientere sig og finde Kulturhuset? – og Vesterbrogade 5? – Nej vel. Så i tillid til at Grindsted var en overskuelig by med skiltning, som viste vej til Kulturhuset og skilte med tydelige gadenavne, begav vi os af sted mod vest uden bykort og GPS. Rent logisk måtte Vesterbrogade være vejen mod vest fra Grindsted centrum, og skulle det gå rent galt, så talte de vel en dialekt,

bestemt, at Vesterbrogade var vejen, som gik mod syd fra byens centrum? – og hvem havde bestemt, at dele af vejen var gågade?

Frem kom vi, og her mødte vi mange spændende mennesker – og endda kendte mennesker. Vi blev præsenteret for en rigtig spændende bog »Spejlet, der husker« på 290 sider om familien Lund (oprindeligt Lundgaard) fra anerne i begyndelsen af 1800-tallet, hvor vi hører om Hans Chr. Lund (f.1813) og ud af hans børneflokk på 5, føl-

Cartier-Bressons (1908-2004) betegnelse for et kamera, og denne bog er et kameras værk, et familiealbum, en historisk beskrivelse af udviklingen i landsbyen Grindsted, et tidsbillede af levevilkårene på den midt- og vestjyske hede. En historisk billedcollage af høj kvalitet om en familie, et håndværk og en by.

Billeder og kopier af dokumenter fylder familiekrøniken, som kronologisk bliver beskrevet gennem et forløb på næsten to århundreder med Hans Lund som centrum. Herfra bliver der lagt lag på lag både bagud og fremad og i visse tilfælde ned i detaljerne. Fx kostede en gris i 1888 kr. 7,00, mens et pasfoto i 1945 kostede kr. 3.50.

En familiekrønike om liv og død

Det er fortællingen om børnedødelighed og sygdom. Af Marie og Karls 11 børn var de tre døde inden deres et års fødselsdag, og yderligere tre børn er døde, inden de blev 25 år. Brystsyge, svindsot eller tæring kaldte man det, og den smitsomme tuberkulose ramte også Hans Lund. Sygdommen og ønsket om behandling førte ham via Sundhedsbladet til Skodsborg Badesanatorium og Carl Ottosen.

Det er fortællingen om at bo ved Skodsborg Å, som efter Den anden slesvigske Krig blev grænsen mellem Danmark og Prøjsen. Det var åen, som skiftede navn til

Familien var repræsenteret ved i midten Vagner Lund, sidste overlevende barn af fotografen Hans Lund. Th. Vagners hustru Bodil og tv. niecen Bente.

som var til at forstå. Dog skulle det vise sig, at det eneste, som holdt stik, var deres sprog. Det var nærmest umuligt at finde rundt i Grindsted – og sværere at finde parkeringsplads – og hvem havde

ger vi nr. 4: Karl Lund (f.1858). Af hans 11 børn følger vi nr. 3: Hans Lund (f. 1884), som er bogens centrale figur.

»Spejlet, der husker«, er den franske mesterfotograf Henri

Kongeaen. Fra at være åen, som løb gennem landskabet med leg og fiskeri, blev den nu skillelinjen mellem nationer og familier. Familien Lund blev delt. Der var familien i Københoved syd for åen og dem i Maltbæk nord for åen. Konsekvensen var mærkbar først og fremmest i hverdagen, fordi familierne ikke kunne besøge hinanden i perioden 1864-1920, og dernæst, at da den 1. verdenskrig brød ud, skulle dem fra Københoved mønstre ved den prøjsiske hær og kæmpe for Tyskland.

Det er fortællingen om et nærmest omflakkende menneske, som undervejs lod sig påvirke af omstændigheder og mennesker, hvorved livet blev mere og mere stabilt og handlingerne mere og mere målrettede. Umiddelbart forekom nogle tilfældige hændelser, som først førte Hans Lund rundt – nærmest som i et stjerne-løb – for derefter at blive bevidst om det, som var værd at gå efter. Et eksempel er fortællingen om damen fra pensionatet i Herning, hvor Hans tidligere havde boet. Hun anbefalede Larsine (Sine) at kontakte Hans for arbejde som fotograf i hans forretning i Grindsted. De mødte hinanden, og det blev deres skæbne.

Lunddynastiet og Adventistkirken

Mødet blev en del af et fotoeventyr med 9 børn, hvoraf de fire var piger. Den ældste var Karla Marie (1914), som siden blev gift med Ejnar Johansen. Derefter fulgte Christian (1915), Knud (1917), Krista (1918), Svend (1921), Poul (1924), Hannah (1926), Bodil (1928) og

Vagner (1932). Det er interessant, at én af pigerne (Bodil) og fire af drengene (ikke Svend) fulgte i faders spor og blev fotografer. Den eftertænksomme vil tørt konstatere, at sådan var det dengang. Når jeg har fremhævet Karla Marie, så skyldes det, at fortællingen netop omhandler dette: at følge sæder og skikke. Navngivningen af Karla udløste stærke følelser, da den førstefødte – ja de første fødte – skulle bære bedsteforældrenes navne primært på mandens side. Marie havde været et passende navn, og efter en del skrivelser mellem forældrene og bedsteforældrene blev kompromisset: Karla Marie.

Det er endelig fortællingen om en familie, som blev opdelt i grupper efter deres religiøse tilhørsforhold. Der var tre grupper: adventisterne – de troende – de andre. Undervejs gav det nogle spændinger, som også blev tolket i lyset af den forskellige opdragelse de enkelte børn havde fået i forhold til deres nummer i søskendeflokken. De ældste følte sig strengt opdraget og meget styret af forældrene, mens de yngste blev beskyldt for at være mildt opdragede og forkælede, og det gav anledning til lidt misundelse og kiv. Forskellighederne til trods var der et sammenhold i familien med vilje og lyst til at være hinanden behjælpelig.

Om 100 år er intet glemt

Jeremy Watts har gennem interview og besøg på arkiver fået samlet en mosaik af billeder og

Bogen "Spejlet, der husker" med undertitlen "Fotografdynastiet Lund i 100 år" kan købes via Watts-Prod, Gl. Grenevej 2, 6623 Vorbasse.

ord, som er præget af stor indsigt i og åbenhed fra familien Lund. Det er en yderst ærlig fortælling om livet og dets udfordringer både de lyse og de mørke. Der skal lyde en stor ros til familien Lund, fordi den har været optaget af at bevare fortællingen om familien gennem tiden. Det er en overset disciplin i mange familier. Desværre. Mange familier har det med at kaste fortiden i skraldespanden. Det vil være rigtig dejligt med flere fortællinger om familiers vilkår og måden, hvorpå de har håndteret livets muligheder.

Når man ser på billederne i familiekrøniken fra Grindsted, så er det tydeligt, at det tidligere var let at finde rundt. For 100 år siden udgjorde et par veje, nogle huse og flere større ejendomme landsbyen. Med tiden voksede byen, og i 1956 blev Grindsted Kino flyttet til en nyopført bygning i Vesterbrogade. Netop her i Grindsted Kino var et forretningslokale, hvor Knud Lund åbnede sin fotoforretning. Mere interessant bliver stedet, fordi rammen for receptionen i november 2015 netop var Grindsted Kino eller Kulturhuset, som det også hedder. ♦

Tekst: Preben Jalving

SENIORER BÅDE VISER OG SKABER LIVSKRAFT

Seniorer strømmer til frivilligt arbejde, og gruppen er for første gang lige så aktiv som alle andre, viser ny undersøgelse. Vi bringer her nogle få glimt fra undersøgelsen og håber, at disse kan være med til at inspirere flere af vore læsere til at engagere sig i lokale projekter. De, der følger opfordringen vil finde, at deres indsats er med til at gøre en forskel, og det er i virkeligheden så tæt, som vi dødelige kan komme på Himme- len, mens vi stadig er på denne jord.

»Rigtig mange danskere bruger fritiden på frivilligt arbejde. I 2014 var det 42 procent af den danske befolkning, der havde engageret sig i ulønnede aktiviteter. Og ser vi på en femårig periode, har omkring 70 procent været aktive. Det vil sige, at en meget stor del af danskerne på et tidspunkt er frivillige, fordi deres livssituation, egne interesser eller samfundsforhold på den ene eller anden måde fører dem ind i foreningslivet, i forældrebestyrelser, til asylcentret, eller hvor det frivillige arbejde nu engang folder sig ud«.

Konstateringen stammer fra *Frivilligrapport 2014*, der fortæller om den indsats, som er med til at gøre Danmark til et godt land for både unge og ældre. Hver dag året rundt udføres en million timers frivilligt arbejde i Danmark, og stadigt flere af dem lægges af borgere over 70 år. Dette mærker man på landets plejehjem, på de mange ordninger for besøgsvenner, spisevenner og motionsvenner, hos vågekonerne og på de mange tilbud om it-hjælp, som bl.a. Ældre Sagen er med til at kanalisere.

Det fremgår også af frivilligrapporten, at »Frivillige på det sociale område fortæller selv, at det bedste ved at være frivillig er at gøre en forskel og handle på de behov og udfordringer de ser i det omgivende samfund – med det overskud og ekstra ressourcer den enkelte har til rådighed:

*»Det bedste ved at være frivillig er vel egentlig, at jeg får muligheden for at gøre en forskel.«
Når man selv synes, at man har et godt liv og har meget at være taknemmelig for, er det en god tanke, at man kan bidrage til at gøre livet lettere for andre.«*

Enkelte frivillige peger på, at der er noget identitetsmæssigt vigtigt at hente i det at være frivillig på det sociale område. Det frivillige arbejde er med til at skabe den man er. Samtidigt får man også selv noget ud af at engagere sig:

»Der er et positivt identitets-
aspekt i at være frivillig.«

»Det bedste ved at være frivillig
er, at man gør noget for andre
og samfundet, og at det er i min
interesse. Samt at jeg lærer noget
hver dag.«

Adventistkirken kan ikke eksistere uden frivillighed

Hver eneste uge yder medlem-
mer af Adventistkirken mange
timers frivillig indsats. Uden
den, vil jeg påstå, kunne Ad-
ventistkirken slet ikke eksistere.
Adventistkirkens årsrapport
indeholdt da også for et par år
siden flg. bemærkning: »Året
har derfor budt på mange nye
initiativer, som naturligvis har
krævet mange frivillige timers
indsats for at få til at fungere, men
har samtidig skabt optimisme og
glæde. Især genbrugsbutikken
bidraget positivt til kirkens
arbejde. Fra vores udenlandske
netværk har vi modtaget midler
til opstartsudgifter de
først to år, men allerede i
løbet af det første halve år
ser det ud til at butikken
genererer omsætning nok
til at dække sine udgifter.
Kirken er velsignet med
en trofast medlemsskare,
der på enestående vis støtter op
om kirkens arbejde. Gennem
genbrugsbutikken ser vi også at
andre frivillige uden for med-
lemskredsen ønsker at være med
og bidrage til at gøre en forskel
– det glæder vi os naturligvis ved,
da kirkens formål netop er at gøre
en forskel i denne verden«.

Flere steder er adventister også
med til at yde en frivillig indsats
i lokale initiativer og projekter.
Vi har tidligere her i bladet

omtalt adventisters engagement
i brandværn, it-undervisning,
genbrugsbutikker etc., men vi vil
gerne i kontakt med endnu flere,
der har ydet en indsats på forskel-
lige områder. Din fortælling kan
måske være med til at inspirere

»Kirken er velsignet med en
trofast medlemsskare, der på
enestående vis støtter op om
kirkens arbejde.«

andre til handling og dermed
være med til at synliggøre Ad-
ventistkirken på steder, hvor den
ikke er særlig kendt.

Som frivillig skal man først og
fremmest have lyst til at gøre en
forskkel for andre, men man skal
også udrustes til den opgave, man
giver sig i kast med. De fleste
organisationer sørger for denne
opklæring. Ældresagen tilbyder
f.eks. kurser for besøgsvenner,
it-frivillige, pr-ansvarlige, ko-

ordinatorer etc. Kurserne giver
ikke bare større indsigt, men er
også med til at skabe tryghed og
overskuelighed indenfor de man-
geartede opgaver, som en frivillig
indsats byder på.

Ifl. Henrik Jørgensen, der er en
af Adventistkirkens repræsentan-
ter i Seniorforeningens bestyrelse,
får Adventistkirken i Danmark
brug for megen frivillig indsats
i de nærmeste år, hvis det nuvæ-
rende aktivitetsniveau skal opret-
holdes. Samtidig understreger han
dog, at frivillige ikke blot er en
arbejdskraft, men også rolle-
modeller for andre, og dermed under-
streger han behovet for, at netop
kirkens seniorer forbliver aktive,
selv når antallet af fødselsdage
overstiger gennemsnit-danskerens.

Kirken har brug for menne-
sker med et praktisk håndslag,
men også for folk, der kan og tør
blande sig i den offentlige debat,
har mulighed for at deltage i
netværk for flygtningefamilier,
etc. I virkeligheden
er det kun fantasien,
der sætter grænser for
de muligheder, som
både unge og ældre
adventister har, når
det gælder en frivillig
indsats.

Har du lyst at være med, så
hjælper vi dig gerne at skabe
kontakt til de indsatsområder, der
vil være relevante for dig. Lad os
vise, at dagens ældre ikke blot har
en enorm livskraft, de skaber den
også. ♦

Tekst: Walder Hartmann
Illustration: Dreamstime

SOL, SOMMER, SENIORER, SUNDVOLDEN...

»Ingen sommer uden seniorstævne« siger Lindy Hansen, årgang 1920, der allerede har aftalt at bo sammen med Aase Kofoed, der er 15 år yngre og havde Lindy som barnepige, da hun lå i barnevogn i Odder. Begge glæder sig til gensynet og fællesskabet i Norge. Det samme gør mange andre. Nedtællingen til noget stort er begyndt...

Forleden aften ringede telefonen hjemme hos os. »Det er Lindy – Der bliver vel arrangeret bustur til seniorstævnet i år. Min datter tilbyder godt nok, at køre mig til Norge; men jeg vil nu have busturen med. Jeg skal ikke gå glip af det herlige fællesskab, vi oplever undervejs«.

Lindy kommer under alle omstændigheder til seniorstævne, men hvis ikke der arrangeres en bustur fra Danmark til stævnet, er der andre, der ikke kan komme med til stævne.

Tilhører man en større menighed i Danmark, har man måske svært ved at forstå, at seniorstævnerne er blevet så populære,

for der oplever man jo fællesskab hele tiden. Men bor man langt fra alle trosfæller, er det en hjælp til overlevelse, at man hver sommer får anledning til i en uges tid at opleve fællesskab og inspiration ved seniorstævnerne.

Lindy har snart været med til stævne mange gange, for helt

»Jeg skal ikke gå glip af det herlige fællesskab, vi oplever undervejs«

siden 1970'erne har der været arrangeret en eller anden form for dansk/norske sommerstævner for Adventistkirkens ældre medlemmer. I år bliver stævnet afholdt i

Norge, og for mange bliver det et gensyn med deltagere fra stævnet på Dovre i 1947 eller gamle skolekammerater fra den fælles dansk/norske periode på Vejle-fjordskolen.

2016 bliver endnu et bevis på, at sol, sommer og seniorer har én fællesnævner: seniorstævne – i år altså på Sundvolden mellem Tyrifjord og Oslo.

Man behøver ikke være 70 for at deltage

Gennemsnitsalderen for de senere års deltagere i seniorstævnerne har ganske vist ligget på den pæne side af 70, men det er ikke nogen forudsætning for at hente et rigt udbytte af samværet på stævnerne.

Vi har brug for at sænke gennemsnitsalderen, hvis den vitalitet og lune, der har kendetegnet seniormiljøet hidtil, skal bevares. Jeg skal derfor opfordre enhver, der læser dette, til at

overveje, om ikke det er på tide, at du får den oplevelse med.

Jeg var selv for længe – alt for længe – om at beslutte mig for at tage på seniorstævne. Nu vil jeg nødig undvære det.

Årets hovedtalere

Årets hovedtalere bliver hentet i USA. Det er ægteparret Christine og Reimar Vetne, der for nylig er begyndt at undervise på Pacific Union College i Californien. Før denne opgave har Reimar været underviser ved Montemorello Uni-

versity i Mexico. Han har forøvrigt dansk blod i sine årer, idet han er søn af Ruth Vetne, der kommer fra Bornholm. Christine har en finsk baggrund, men er vokset op i Nærum og har taget studentereksamen på Vejlefyrdskolen. Begge er dedikerede og inspirerende talere, så den åndelige føde på seniorstævnet bliver prima.

Du bor godt på Sundvolden!

Sundvolden Hotel ligger kun 20 minutter fra Oslo og 50 minutter fra Gardemoen lufthavn.. Her

kan du glæde dig over et hjemmelavet måltid, få en kunst eller naturoplevelse og nyde boblebadet. I 365 år har man tilbudt vår gæstfrihed for rejsende langs den gamle kongeveien. Sundvolden er mere end et hotel.

Glæder mig til at være sammen med dig! ♦

Tekst: Walder Hartmann
Foto: Arkiv

Seniorforeningens sommerstævne 12.-17. juli 2016

Sommerstævnet i 2016 bliver på Sundvolden Hotel, et stort, pænt og kendt hotel, ca. 35 km nordvest for Oslo, og ca. 12 km fra Tyrifjord Videregående Skole.

Årets hovedtalere er Christine og Reimar Vetne, begge underviser ved Pacific Union College. Tema: Endetidsprofetier i Salmene, Daniel og Åbenbaringen.

Stævneafgift: Ved tilmelding og indbetaling af afgift før 1. marts kr. 3.200 pr. deltager ved tilmelding og indbetaling efter 1. marts, men før 1. juni – kr. 3.500 pr. deltager.

Busrejse: Der vil afgå bus fra Danmark mandag den 11. juli med overnatning på Hotel Fars Hatt i Kungälv. Sverige og ankomst

til seniorstævnet tirsdag eftermiddag. På hjemturen overnattes der igen i Kungälv. Vi ankommer til Nærum mandag eftermiddag den 18. juli og fortsætter videre mod Jylland med forventet ankomst ved 17-tiden. Samlet pris for busrejse og stævneafgift bliver kr. 6.000 pr. deltager.

Tilmelding kan foregå ved indbetaling til konto i Danske Bank: 1551-0006902154 (husk at mærke indbetalingen: Sundvolden 2016) eller pr. telefon eller e-mail: Walder Hartmann – 75895619 walder@hafnet.dk og Birthe Bayer tlf. 7589 6195.

Vintergæk og sommernar

Når du læser dette, er det højsæson for gækkebreve. Skikken med at skrive gækkebreve trives stadig, men i dag er det måske mest børnebørnene, der forsøger at gække [narre] deres bedsteforældre. Vi bringer her et par eksempler på gækkevers, der er mere end 100 år gamle. Måske kan du bruge ét af dem og være med til at genoplive den gamle skik.

Det var en søndag morgen
Før solen den stod op
Jeg ud i haven ilte
Og det i fuld galop.
Jeg ind i stuen kom
Tog pen og blæk i hånd,
Jeg satte mig at skrive
For du min gæk skal blive
Ha nu er du gækket.

Jeg sender dig en gave
En blomst ud af min have
Den første som fremtræder
Er klædt i hvide klæder
Dens kappe den er grøn
Selv er du meget skøn
Ha ha nu er du gækket og sagen er klar
Dengang du tog brevet, da var du en nar.

Du ved, når man vil gække,
Skal man bestandig lægge
En blomst i brevet ved.
Det har jeg gjort, du søde,
Gæt, ellers må du bøde,
Du kender jo besked.

Og et enkelt svar:
Hvorfor dog spille papir og blæk,
For at sende mig denne vintergæk,
Når det hele ikke bedre ender,
End at jeg præcis Deres håndskrift kender
De duer nu ikke at være filur
Hermed sender jeg gækken retur.

Vindue mod verden

Hvis du vil være velorienteret om, hvad der sker indenfor Adventistkirken - ude i den store verden - vil Internettet være dig en stor hjælp. Ikke alene fyldes adventist.dk hele tiden med nyheder, men også atoday.org bringer hele tiden kommentarer og nyheder. Her følger et par klip fra atoday's seneste opdateringer.

+ Kasakhstan: Adventist sendt i arbejdslejr, fordi han gav bibelstudier

To års arbejdslejr blev straffen, da Yklas Kabduakasov fornylig stod anklaget for at have studeret Bibelen sammen med fire universitetsstuderende, der selv havde henvendt sig til ham. Politiet havde længe haft Yklas under observation og filmede mødet med de fire studerende med skjult kamera.

Først lød dommen på syv års husarrest, men da anklagemyndigheden ankede dommen, blev den konverteret til to års arbejdslejr.

Yklas' forsvarer overvejer at anke dommen til højesteret, og imens beder Ruslands adventister for deres trosfælle og for beskyttelse i øvrigt mod religiøs forfølgelse.

+ Australien: Maratonmarch til fordel for fattige børn

Peter Tripovich, der er 89 år gammel, har påbegyndt en march »Australien Rundt« for at samle penge ind til fattige børn i Cambodia, Thailand, Sri Lanka og Philippinerne. Hvor han kommer frem, får han følge af lokale adventister og frivillige, der arbejder til fordel for organisationen: International Childrens Care.

+ Menighedsprofil: Menighed i vækst har mange yngre medlemmer

I Lincoln, Nebraska ligger en af Adventistkirkens ældste uddannelsesinstitutioner, Union College. På skolens område befinder sig en kirke, der til stadighed oplever vækst. Målsætningen for den tilhørende menighed er at styrke medlemmernes forhold til Jesus og at hjælpe andre til at opleve helhed gennem ham.

Et af menighedens missionsprojekter går ud på dagligt at forsyne 60 elever i en nærliggende offentlig skole med madpakker. Den offentlige skoles elever kommer fra et meget fattigt område, hvor børnene ellers ville være udsat for underernæring og mangelsygdomme. Hvert skoleår varer 34 uger, så det er altså et aneligt antal madpakker, der skal tilvejebringes på årlig basis.

Menigheden afholder også specielle arrangementer for kvinder. Hver første mandag i måneden samles omkring 350 kvinder, hvoraf kun halvdelen er adventister til møde, hvor de modtager undervisning og hjælp til at løse både psykiske og åndelige problemer.

Lincoln, Nebraska er ikke bare hjemsted for Union College, men også for flere offentlige, højere læreanstalter. Flere af disse læreanstalter har unge adventister blandt de studerende. De finder til gengæld et menighedsmæssigt tilhørsforhold på UC, der har haft prominente personligheder, som Morris Venden, blandt sine medarbejdere.

På en almindelig sabbat afholdes der to gudstjerner i college-kirken med omkring 1500 deltagere.

+ Hong Kong: Nyt hospital reserverer 20% af sengepladserne til mindre bemidlede

I Hong Kong har Adventistkirken netop opført et nyt hospital for mere end 1.540.000.000\$. Hospitalet har plads til 300 patienter og bliver det mest tydelige visitkort for adventisterne i denne storby. Byen har 19 adventistkirker med ca 5.200 medlemmer.

»Hvis vi ikke deler
noget ud, er der
måske nogen, der
går fortabt«

DEN, DER VENTER PÅ DET IDEELLE VEJR, FÅR HVERKEN »SÅET ELLER HØSTET«

En lille hverdagshistorie for den, der stadig venter på den gyldne anledning...

Hver onsdag eftermiddag plejede præsten og hans søn at uddele evangeliske hæfter på gaden. En onsdag var det meget koldt. Det blæste og regnede voldsomt, men drengen klædte sig varmt på og sagde: »OK, far. Så er jeg klar!«

Præsten spurgte: »Klar til hvad?«

– Vi skal jo på gaden for at dele hæfter ud.

– Det er så koldt, min dreng, og det regner voldsomt.

Drengen kiggede lidt overrasket på sin far og sagde: »Vi kan da ikke vente, selv om det regner. Hvis vi ikke deler noget ud, er der måske nogen, der går fortabt.«

– Jeg kan ikke tåle at blive våd.

– Må jeg så have lov at gå?

Drengen blev udrustet med hæfter og gik. Han gik fra dør til dør, og alle han mødte fik også et hæfte.

Efter to timer på gaden var han drivende våd. Han havde bare ét hæfte tilbage og så sig omkring for at finde en eller anden, som han kunne give det til, men der var ingen mennesker at se.

Drengen gik i stedet op til det nærmeste hus. Han ringede på dørlukken, men ingen svarede. Han ringede igen og bankede

»Jeg vil bare fortælle dig, at Jesus virkelig elsker dig«

også på med sin lille knytæve. Han ventede på en reaktion. Før han gik, ringede han endnu en gang på klokken, og da blev døren åbnet forsigtigt.

Indenfor stod en gammel dame, der så bedrøvet ud. Hun spurgte ganske stille: »Hvad vil du, min dreng?«

– Undskyld, hvis jeg forstyrrer, men jeg vil bare fortælle dig, at Jesus elsker dig, og jeg vil bare give dig mit sidste lille hæfte, som vil fortælle dig alt om Jesus og hans kærlighed til dig.

Så gav han hende hæftet og vendte sig for at gå hjem.

Nogle dage senere skulle præsten tale i kirken. Før han indledte sin prædiken, spurgte han menigheden, om nogen havde en eller anden erfaring, som de ville dele med de andre.

Bagerst i kirken rejste en gammel dame sig. Hendes ansigt strålede af glæde.

– Ingen i denne kirke kender mig. Jeg har aldrig været her før. Jeg er egentlig heller ikke en kristen.

Jeg er alene, for min mand døde for nogle år siden. Da det forleden ruskede og regnede, var jeg meget nedtrykt og havde ikke lyst til at leve længere. Jeg tog et reb og en stol og gik op på loftet. Der bandt jeg rebet solidt rundt om en bjælke i taget. Jeg stod op på stolen, tog rebet om halsen og

skulle lige til at hoppe ned. Pludselig ringede nogen på døren. Jeg blev overrasket og ville vente med mit forehavende, indtil den fremmede gik igen. Men dørklokken blev ved med at ringe – og nu buldrede nogen også på døren.

Jeg var ikke vant til at nogen kom på besøg, så jeg løsnede rebet, gik ned fra stolen og ned for at åbne døren. Da jeg åbnede døren, kunne jeg næppe tro mine egne øjne, for der stod en lille plaskvåd dreng, hvis øjne lyste som en engel. Jeg havde aldrig oplevet noget lignende. Han smilede, og da han begyndte at sige noget, rørte det mit hjerte. Han sagde: »Jeg ville bare fortælle dig, at Jesus virkelig elsker dig«.

Da den lille engel vendte sig og gik ud i regnen igen, lukkede jeg døren og læste langsomt hvert ord i det hæfte, han havde givet mig. Så gik jeg op på loftet igen og pillede rebet ned. Jeg havde ikke længere brug for det.

Nu er jeg et lykkeligt kongebarn. I hæftet fandt jeg adressen på kirken her, og nu er jeg kommet for at sige tak til den lille engel, som kom i rette tid og reddede mig fra den evige fortæbelse«. ♦

Teksten er indsendt af Harry Sætem, mens forfatteren er ukendt.
Illustration: Dreamstime

Din fortælling – og et billede, tak!

HASDA hungrer efter at få netop din fortælling om livet, som det har formet sig – i menigheden og i privaten.

Fortæl om dine rødder og dine relationer – din kontakt med og oplevelser i menigheden.

Skulle du have et billede, så skriv bag på det: hvem det er, og hvad det handler om.

Oplev Roskilde Domkirke sammen med Seniorforeningen

Roskilde Domkirke er verdensarv, fordi:

- Domkirken viser en vigtig udveksling af værdier og ideer indenfor et kulturområde i verden
- Domkirken er således et af de tidligste kirkekomplekser bygget af mursten i Nordeuropa
- Domkirken havde en dyb indflydelse på udbredelsen af brugen af mursten i Nordeuropa
- Domkirken er et fremragende eksempel på et bygningsværk, som illustrerer flere trin i menneskehedens historie. I kraft af at domkirken er kongelig gravkirke illustrerer domkirken flere forskellige arkitekturstile, som var fremherskende på det tidspunkt, hvor de forskellige gravkapeller blev bygget.

Turen går til Roskilde:

Deltagere fra Sjælland sørger selv for transport til Roskilde, mens der i år arrangeres bus for jyder og fynboer:

- Afgang fra Daugård – søndag den 17. april kl. 08.30 (parkering bag Min Købmand), (opsamling ved Odense undervejs)
- Ankomst til Adventkirken, Roskilde ca. 11.30
- **Seniorforeningen afholder generalforsamling 11.30 – 13.00**
- Derefter spisning i Café Clara
- 14.30 Rundvisning i Roskilde Domkirke
- 15.30 Afgang mod Jylland med hjemkomst ca. 18.00

Pris pr. deltager kr. 100 – (middag og entré incl.)
Af hensyn til spisning: Tilmelding snarest til
Birthe Bayer – 75896195 eller Walder Hartmann
– 7589 5619 – walder@hafnet.dk.

Generalforsamling 2016 afholdes i Adventskirk- en, Roskilde.

**Søndag den 17. april
kl. 11.30-13.00**

Ved den ordinære generalfor-
samling afholdt i Odense i
maj 2015 blev det vedtaget at
koordinere foreningens general-
forsamlinger og valgperiode med
Adventistkirkens i Danmark.

HVORFOR være medlem af SENIORFORENINGEN?

Foreningen for Danske Advent-
tistseniorer har i øjeblikket
lidt mere end 250 medlem-
mer. Adventistkirken i
Danmark har mere end 1100
medlemmer, der er over 60
år gamle. Alle disse får bladet
Aktive Seniorer tilsendt. Hvor-
for så opretholde en forening, hvor
medlemmerne skal betale 150 kr.
om året?

Der indkaldes derfor til generalforsamling ovennævnte dato og sted – og med flg. dagsorden:

- Velkomst ved foreningens formand
- Valg af dirigent
- Formanden aflægger beretning for 2015
- Kassereren fremlægger regnskab for 2015
- Valg af ny formand
- Valg af bestyrelse for perioden 2016-2019
(Der skal vælges 6 medlemmer
+ en suppleant).
- Tilføjelse til vedtægternes §6:

*c. Bestyrelsen konstituerer sig selv med valg af
næstformand, kasserer, sekretær og redaktør.*

- Valg af revisorer
- Eventuelt

PS

- Valgkomitéen, der ved generalforsamlingen
fremlægger forslag til ny formand og bestyrelse,
består i år af Walder Hartmann, Hanne Schantz,
Allan Møller, Ruth Overgaard og Lizzie Welling.
- Benyt anledningen til at sige tak til de afgående
bestyrelsesmedlemmer og formand, der har ud-
ført en uselvisk indsats for foreningen gennem
adskillige år.

Hvis ikke der var en forening:

- ville der ikke blive arrangeret stævner eller
sammenkomster specielt for seniorer
- ville der ikke blive udgivet et blad specielt
for seniorer
- ville der ikke være nogen koordinering og
aktivering af seniorernes ressourcer
- ville Adventistkirken savne en brobyggende
faktor til både yngre og tidligere medlemmer

Uden et fornuftigt medlemsgrundlag:

- vil foreningen være nødt til at begrænse akti-
vitetsniveauet
- må foreningen droppe sine visioner om mis-
sion
- Flere medlemmer vil betyde en bedre øko-
nomi og dermed:
- fortsat udsendelse af Aktive Seniorer til alle
kirkens seniormedlemmer
- en udvidet missionsindsats i forhold til ven-
ner og tidligere medlemmer
- større muligheder og handlefrihed til at reali-
sere bestyrelsens ideer og visioner

Hvis du er enig i ovenstående, glæder vi os til at
byde dig velkommen som medlem i foreningen.
Du kan indmelde dig ved henvendelse til et af besty-
relsens medlemmer eller ved at indbetale kontingent
kr. 150 på konto nr. 1551-0006902154.

Slank og veltrænet til Jesu genkomst

Er vi mest optaget af det, der hører dette liv til? Handler livet bare om at være slank og veltrænet, når Jesus kommer igen. Sådan spørger Steinar Opheim, der er daglig leder i Tent i Norge i et debatindlæg i avisen Dagen.

På den baggrund opfordrer han til, at man går sin liste igennem over ting, man gerne vil nå i det nye år, og stiller to spørgsmål:

1. Hvor mange af dine mål er egentlig vigtige at nå, før Jesus kommer igen. Hvilke indspil ville Jesus give til dine mål?
2. Hvor mange af dine mål gælder Gud og hans rige?

Der er meget, der stadig mangler, før vi har fuldført den opgave, som Jesus gav os, da han for til himmels, forklarer han: at forkynde evangeliet for hele verden.

(Citeret fra bladet Tro og Mission)

Det sker:

- 17. april Generalforsamling i Seniorforeningen afholdes i Adventkirken, Roskilde
- 3.-8. maj Adventistkirken, Danmark afholder årsmøde og generalforsamling på Himmerlandsgården.
- 12.-17. juli Seniorstævne afholdes på Hotel Sundvolden, Norge
- 13. nov Seniorernes julesammenkomst i Nærum Adventistkirke.
- 20. nov Seniorernes julesammenkomst i Lille Nørlund Adventistkirke.